

Številka: Up-1167/18-13

Datum: 24. 1. 2019

SKLEP

Senat Ustavnega sodišča je v postopku za preizkus ustavne pritožbe, ki sta jo vložila Društvo vojnih veteranov JOD 113, Pobegi, in Rajko Lesjak, Kozina, ki ju zastopa Odvetniška družba Ježek in Snoj, o. p., d. o. o., Ljubljana, na seji 24. januarja 2019

sklenil:

1. Ustavna pritožba zoper sodbo Okrajnega sodišča v Postojni št. ZSV 420043/2017 z dne 5. 7. 2018 se sprejme v obravnavo.

2. Izvršitev sodbe Okrajnega sodišča v Postojni št. ZSV 420043/2017 z dne 5. 7. 2018 se do končne odločitve Ustavnega sodišča zadrži.

OBRAZLOŽITEV

A.

1. Sodišče prve stopnje je zavrnilo zahtevo za sodno varstvo, vloženo zoper odločbo o prekršku, s katero je Inšpektorat Republike Slovenije za notranje zadeve pravno osebo Društvo vojnih veteranov JOD 113 spoznal za odgovorno za prekršek po 24. točki prvega odstavka 82. člena Zakona o orožju (Uradni list RS, št. 23/05 – uradno prečiščeno besedilo in 85/09 – v nadaljevanju ZOro-1) in za prekršek po 12. točki iste določbe in ji izrekel enotno globo 9.000,00 EUR. Odgovorno osebo Rajka Lesjaka je spoznal za odgovornega za prekršek po četrtem odstavku v zvezi s 24. točko prvega odstavka 82. člena ZOro-1 in za prekršek po četrtem odstavku v zvezi z 12. točko prvega odstavka 82. člena ZOro-1. Izrekel mu je enotno globo 1.500,00 EUR.

2. Pritožnika predlagata izjemno odločanje o sicer nedovoljeni ustavni pritožbi in uveljavljata kršitve pravice do obrazložene sodne odločbe (22. člen Ustave), prepovedi sodniške samovolje (22. člen Ustave), pravice do sojenja v navzočnosti (druga alineja 29. člena Ustave) in pravice do izvajanja dokazov v korist obdolženca (tretja alineja 29. člena Ustave). Predlog za izjemno odločanje utemeljujeta z navedbami, da gre za poseg v pravici do združevanja in lastnine; da ustavnopravne prakse s področja ZOro-1 ni veliko; da je zlasti ni z ožjega področja izvrševanja članskih pravic in streljanja na streliščih

strelskega društva; da ta primanjkljaj tvori prostor za arbitrarno odločanje prekrškovnih organov in sodišč (sodišča sledijo prekrškovnim organom, slednji pa na številnih področjih prestopajo zakonske določbe s sklicevanjem na pravilnike, ki pa nimajo zakonske podlage) in da je izrečena sankcija nesorazmerna. Predlagata začasno zadržanje izvršitve pravnomočne sodbe, ki ga med drugim utemeljujeta z navedbami o svojem slabem gmotnem stanju.

3. Kršitve utemeljujeta z navedbami, da jima je bilo dokazovanje popolnoma onemogočeno, ker se je sodišče zaradi zapisnika, ki ga je sestavil prekrškovni organ, pritožnik pa podpisal, odločilo, da predlaganih dokazov ne bo izvajalo; da sodišče ustne obravnave sploh ni izvedlo; da pritožniku ni omogočilo zaslišanja; da se sodišče ni (zadostno) opredelilo do navedbe, da bi presoja ravnanja morala upoštevati namen ZOro-1, tj. zagotavljanje varnosti oziroma preprečevanja dostopa nepooblaščenim osebam (pritožnik naj bi kljub vsem pomanjkljivostim poskrbel za opozorilo naključnim obiskovalcem, da se izvaja streljanje, in za preprečitev dostopa nepooblaščenim osebam, saj naj bi bilo zaradi konfiguracije terena – šlo naj bi za opuščen peskokop – na strelišče mogoče dostopati le z ene strani, in še to le mimo organizatorja in spremljevalne ekipe). Sodišče naj bi povsem ignoriralo odnos pritožnika do zavarovane dobrine – opozorilni trak naj bi namreč pretrgala burja. Nezaostni naj bi bili tudi razlogi o presoji navedb, da Pravilnik o tehničnih pogojih varovanja prostorov, kjer se nahaja orožje, redu na strelišču in pogojih za izvajanje streljanja (Uradni list RS, št. 66/01 – v nadaljevanju Pravilnik) nedopustno širi domet, vsebino, namen in pooblastilo zakona za podzakonsko urejanje (zakon naj ne bi, za razliko od Pravilnika, urejal vsebine napisov opozorilnih tabel; zakon naj bi za samostojno izvajanje streljanja predpisoval le članstvo v strelskem društvu, Pravilnik pa naj bi predpisoval vsakokratno preverjanje veljavnosti orožnih listin; zakon naj bi predpisoval le varno uporabo orožja, posebej v zvezi z alkoholom, Pravilnik pa naj bi predpisoval zaščitna sredstva za sluh in vid). Pritožnika navajata, da se izpodbijana sodba ni "ukvarjala z dokaznim postopkom in predlaganimi dokazi" ter z vprašanjem ustreznosti napisov na tablah. Kot napačno grajata stališče sodišča, da dokler Pravilnik velja, ga je treba spoštovati, in stališče sodišča, da bi moral pritožnik – zakoniti zastopnik društva – za prenos članskega strelskega orožja pooblastiti samega sebe.

4. Sodišče je zavrnilo izvedbo predlaganih dokazov z obrazložitvijo, da je prekrškovni organ ustrezno dognal dejansko stanje. V zvezi z odnosom pritožnika do zavarovane dobrine je sodišče presodilo, da se kršitelj v zahtevi za sodno varstvo sicer sklicuje na burjo, češ da je pretrgala trak, vendar navedba ni upoštevana, ker se v zapisniku na to ni skliceval, in da napisov ob strelišču ni poškodovala burja, temveč so bili neskladni z določbami Pravilnika. Navedbe pritožnikov glede Pravilnika je zavrnilo s stališčem, da dokler ta velja, ga je treba spoštovati. Zakaj naj bi bili napisi na opozorilnih tablah neustrezni, je pojasnilo z zapisom, da je bil prek dovozne ceste nameščen napis "Prehod prepovedan", na desni strani in na koncu strelišča ni bilo nobene opozorilne table, na levi pa je bil na dveh tablah napis "Pozor strelišče", čeprav bi morale biti na vidnih mestih opozorilne table z napisom "Pozor strelišče – prehod prepovedan". Sodišče je zapisalo, da funkcija predsednika društva ne pomeni, da je zadolžen za hrambo in nošenje orožja,

ampak bi katerikoli član društva za prenos orožja moral imeti potrdilo, ki ga izda lastnik orožja, overi pa ga upravna enota.

B.

5. V skladu s prvim odstavkom 55.a člena Zakona o Ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 64/07 – uradno prečiščeno besedilo in 109/12 – v nadaljevanju ZUstS) ustavna pritožba ni dovoljena, če ne gre za kršitev človekovih pravic in temeljnih svoboščin, ki bi imela hujše posledice za pritožnika. Za take zadeve se na podlagi drugega odstavka 55.a člena ZUstS med drugim štejejo tudi ustavne pritožbe zoper posamične akte, izdane v zadevah prekrškov (četrti alineja drugega odstavka 55.a člena ZUstS). O taki ustavni pritožbi lahko Ustavno sodišče na podlagi tretjega odstavka 55.a člena ZUstS odloča le izjemoma in v posebej utemeljenih primerih, ko gre za pomembno ustavnopravno vprašanje, ki presega pomen konkretne zadeve.

6. Senat Ustavnega sodišča meni, da je vprašanje samovoljnosti stališča o vezanosti sodnika na podzakonski predpis, ki ga med drugim odpira ustavna pritožba, pomembno ustavnopravno vprašanje, ki presega pomen konkretne zadeve. Ustavno pritožbo je zato sprejel v obravnavo in sklenil, da se bo zadeva obravnavala absolutno prednostno. O njeni utemeljenosti bo odločalo Ustavno sodišče, ki bo presodilo, ali so bile z izpodbijano sodbo kršene človekove pravice oziroma temeljne svoboščine pritožnikov (1. točka izreka).

7. Če je ustavna pritožba sprejeta v obravnavo, lahko senat ali Ustavno sodišče na podlagi 58. člena ZUstS na nejavni seji zadrži izvršitev posamičnega akta, ki se z ustavno pritožbo izpodbija, če bi z izvršitvijo lahko nastale težko popravljive škodljive posledice. Pritožnikoma sta bili izrečeni razmeroma visoki globi. Z izvršitvijo izpodbijanega akta bi glede na njuno gmotno stanje lahko nastale težko popravljive škodljive posledice. Zato je senat na podlagi 58. člena ZUstS odločil, da se izvršitev izpodbijanega sklepa zadrži do končne odločitve Ustavnega sodišča (2. točka izreka).

C.

8. Senat Ustavnega sodišča je sprejel ta sklep na podlagi tretjega odstavka 55.a člena in 58. člena ZUstS ter tretje alineje tretjega odstavka v zvezi s petim odstavkom 46. člena Poslovnika Ustavnega sodišča (Uradni list RS, št. 86/07, 54/10, 56/11 in 70/17) v sestavi: predsednik senata Marko Šorli ter člana DDr. Klemen Jaklič in dr. Katja Šugman Stubbs. Sklep je sprejel soglasno.

Marko Šorli
Predsednik senata

